

Kim Dzong Il

*”Zachować charakter oparty
na ideach Dżucze i narodową
specyfikę w rewolucji i
budownictwie nowego
społeczeństwa”*

Dzisiaj na arenie międzynarodowej trwa ostra walka między socjalizmem a imperializmem, między siłami występującymi w obronie samodzielności mas pracujących a siłami dążącymi do ustanowienia swojego przywództwa w świecie. Mimo tego, że sytuacja międzynarodowa jest złożona i stosunki sił są zagmatwane, nieustannie toczy się walka narodów występujących przeciwko panowaniu i niewoli, dążących do osiągnięcia samodzielności. Imperialiści i inni reakcjoniści rozpaczliwie usiłują zahamować wystąpienia postępowych narodów świata, dążących do samodzielności, i urzeczywistnić swoje hegemonistyczne ambicje. Ale nie ma takiej siły, która byłaby zdolna zawrócić wstecz główny bieg naszej epoki w dążeniu do samodzielności.

Aby pokrzyżować brudne knowania imperialistów i innych reakcjonistów mające na celu ustanowienie swojego panowania, aby nadać silny impuls sprawie walki o samodzielność mas ludowych i sprawie socjalizmu, należy zachować charakter, oparty na ideach Dżucze, i narodową specyfikę w walce rewolucyjnej i budownictwie socjalistycznym. Zachowanie takiego charakteru w procesie rewolucyjnym doprowadzi do samodzielnego rozwoju państwa i narodu oraz do pomyślnego urzeczywistnienia samodzielności mas ludowych. Historyczne doświadczenia i lekcje potwierdzają, że zachowanie charakteru, opartego na ideach Dżucze, i narodowej specyfiki jest kluczowym zagadnieniem, od którego zależy zwycięstwo lub porażka rewolucji i budowy nowego społeczeństwa, i jest ważnym życiowym problemem decydującym o rozwoju czy upadku kraju i narodu.

Na przestrzeni całego procesu rewolucyjnego nasza partia i nasz naród pod mądrym kierownictwem Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena prowadziły zdecydowaną walkę przeciwko imperializmowi, przeciwko dążeniom do panowania jednych państw nad drugimi, o zachowanie pryncypiów idei Dżucze i narodowej specyfiki i tym samym niezawodnie zapewniały niezależny rozwój kraju i narodu oraz osiągnęły wspaniałe zwycięstwa w procesie rewolucyjnym i

budownictwie nowego społeczeństwa.

Również w przyszłości będziemy także niezmiennie i twardo zachowywać charakter, oparty na ideach Dżucze, i narodową specyfikę w rewolucji i budownictwie socjalizmu oraz bardziej zdecydowanie będziemy kroczyć naprzód drogą wytyczoną przez idee Dżucze.

1

Zachowanie charakteru, opartego na ideach Dżucze, i narodowej specyfiki w rewolucji i budownictwie nowego społeczeństwa - to podstawowa zasada urzeczywistnienia dzieła samodzielności mas ludowych i dzieła socjalizmu.

Zasada zachowania charakteru opartego na ideach Dżucze w walce rewolucyjnej i budowie nowego społeczeństwa polega na tym, aby same masy ludowe, stając się gospodarzem kraju, samodzielnie i twórczo decydowały o swoim losie, losie swojego kraju i narodu. Zachowanie narodowej specyfiki -znaczy przechowywać i rozwijać dobre cechy właściwe narodowi oraz wcielać je w życie we wszystkich sferach życia społecznego.

Zachowanie charakteru opartego na ideach Dżucze i ożywienie narodowej specyfiki w rewolucji i budownictwie - to zasadnicze wymaganie dla dokonania dzieła socjalizmu zgodnie z jego samodzielną naturą, z historycznymi i obecnie istniejącymi warunkami. Dzieło socjalizmu to samodzielny, rewolucyjny proces, którego celem jest urzeczywistnienie samodzielności mas ludowych i który posuwa się naprzód i uwieńczy się dzięki walce samych mas ludowych. Kraj i naród - to podstawowa baza w życiu człowieka, to podstawowe pole działania decydujące o jego losie. Los mas ludowych nierozzerwalnie związany jest z losem kraju i narodu. Masy ludowe żyją i decydują o swoim losie w narodowo-państwowych ramach. To

znaczy, że poza krajem i narodem dzieło uzyskania samodzielności mas ludowych, dzieło socjalizmu jest nie do pomyślenia, a bez samodzielności kraju i narodu samodzielność mas ludowych jest niemożliwa. Człowiek jako członek społeczeństwa należy do tej czy innej klasy lub warstwy i równocześnie staje się częścią składową narodu. posiadając właściwe mu cechy klasowe i narodowe. W każdym narodzie istnieją właściwe mu kultura i tradycje, które zostały historycznie ukształtowane i utrwalone. Oto dlaczego, ignorując narodową specyfikę, niemożliwe staje się urzeczywistnienie dążenia mas ludowych do samodzielności i niezawodne zabezpieczenie ich interesów. Jedynie przy zachowaniu zasad idei Dżucze i cech narodowych dzieło socjalizmu może być prawdziwym dziełem rewolucyjnym, mającym na celu urzeczywistnienie samodzielności mas ludowych i zapewnienie niezależnego rozwoju i rozkwitu narodu.

Chęć zachowania charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki - to ogólne i wspólne wymaganie i dążenie narodów wszystkich krajów. Nie ma takiego narodu, który nie kochałby swojej Ojczyzny i swojego ludu i nie ceniłby je. Nie może być takiego narodu, któremu podobałoby się podeptanie i ignorowanie jego narodowej godności i narodowego ducha. Aby dzieło socjalizmu zapaściło głęboko korzenie w ludzkich sercach i posuwało się naprzód przy gorącym poparciu i sympatii mas ludowych, należy bezwzględnie trzymać się zasad Dżucze i narodowej specyfiki w jego urzeczywistnianiu oraz chronić godność kraju i narodowego ducha.

Przestrzeganie zasad Dżucze i narodowej specyfiki oraz zapewnienie niezależnego rozwoju kraju i narodu - to konieczne wymagania dla umocnienia międzynarodowej jedności i solidarności, dla wiernej służby rozwojowi światowego ruchu rewolucyjnego. Na naszej planecie istnieje wiele krajów i żyje wiele narodów. Każdy z nich ma własną specyfikę, a wszystkie one są jednakowo równoprawne i samodzielne. Międzynarodowa jedność i solidarność to stosunki

wzajemnego poparcia i współpracy między krajami i narodami dążącymi do samodzielności. Mogą one rozwijać się w prawdziwe, dobrowolne i trwałe stosunki dopiero wówczas, gdy każdy kraj i naród osiągnie niezależny rozwój, gdy one uszanują samodzielność innych. Zwartość i współpraca oparta na samodzielności - oto co składa się na treść prawdziwych międzynarodowych stosunków między krajami i narodami. W warunkach ograniczenia zasad Dżucze i narodowej specyfiki oraz w wypadku podeptania samodzielności kraju i narodu, powstają nierówności i właśnie w stosunkach między krajami i narodami, nie może tu być mowy o jedności i współpracy. Dzieło socjalizmu to dzieło narodów, a jednocześnie dzieło internacjonalistyczne. Dzieło światowego socjalizmu jako całości posuwa się naprzód i uwieńczy się w drodze pomyślnego procesu rewolucyjnego w każdym oddzielnie wziętym kraju. Dzieło światowego socjalizmu zwycięży wówczas, kiedy Ludzie pracy każdego kraju staną się gospodarzami rewolucji i budownictwa socjalistycznego we własnym kraju i pomyślnie zrealizują postawione zadania.

Zachowanie charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki - to zadanie mające kardynalne znaczenie decydujące o losach mas ludowych. Tym niemniej wcześniej stworzona teoria klasy robotniczej ujmowała je niedokładnie.

Teoria ta, wyjaśniająca prawidłowość historycznego rozwoju ludzkości z materialistycznego punktu widzenia, łączyła kształtowanie się narodowości z powstaniem i rozwojem kapitalizmu oraz przewidywała, że w miarę pomyślnego rozwoju budowy socjalizmu i komunizmu po obaleniu ustroju kapitalistycznego we wszystkich krajach cechy narodowości stopniowo same zanikają. Problemowi zachowania charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki teoria ta nie mogła podjąć w historycznych warunkach ówczesnego okresu, kiedy nie były jeszcze ukształtowane własne siły rewolucyjne każdego kraju i narodu, kiedy w walce z kapitalizmem wysuwało się na czoło umocnienie międzynarodowej solidarności klasy robotniczej. Można uważać, że również idea

w tej teorii stwierdzająca, że jakoby klasa robotnicza nie ma Ojczyzny, wynikała jako odbicie wymogów umocnienia międzynarodowej jedności i solidarności klasy robotniczej, która wówczas miała aktualne znaczenie dla ruchu socjalistycznego, oraz wynikała jako odbicie wymogów przewycięzania oportunistu zaszczipiającego burżuazyjny nacjonalizm w szeregach klasy robotniczej i ruchu socjalistycznego.

Dzisiaj, kiedy masy ludowe, wzięwszy w swoje ręce decydowanie o własnym losie, z własnej inicjatywy aktywnie realizują proces rewolucyjny i budownictwo nowego społeczeństwa w ramach narodowo--państwowych, naglącą koniecznością staje się konsekwentna obrona zasad idei Dżucze i zachowanie narodowej specyfiki każdego kraju i narodu. Jednak partie w szeregu krajach, które w przeszłości budowały socjalizm, nie potrafiły wypracować nowej teorii i polityki odpowiednio do wymagań zmieniającej się sytuacji oraz nie były w stanie trafnie rozwiązywać problemów związanych z zapewnieniem samodzielnego rozwoju kraju i narodu. A kiedy ten lub inny narodowy oddział ruchu socjalistycznego prowadził rewolucję i budował nowe społeczeństwo zgodnie z wymogami swojego narodu, własną narodową specyfiką i realiami swojego narodu, wyżej wymienione partie oceniały to jakoby odejście od norm internacjonalizmu, nie zwracając przy tym należytej uwagi na problemy związane z zabezpieczeniem samodzielności kraju i narodu oraz zachowaniem właściwych cech narodowych. Takie błędne podejście i oparta na nim polityka pociągnęła za sobą nieuchronne następstwa: socjalizm w tych krajach nie rozwijał się jako dzieło całego kraju i narodu oraz pozbawił się narodowego gruntu i poparcia. Socjalizm -to dzieło mające na celu nie tylko zapewnienie interesów klasowych, ale także rozwój i rozkwit całego narodu. Proces rozwoju i doskonalenia społeczeństwa socjalistycznego jest procesem wcielania w życie klasowych wymogów i interesów mas pracujących. Jednocześnie powinien on być procesem wzbogacania i rozwoju kraju oraz procesem rozwoju i rozkwitu narodu. Zdecydowaną większość każdego narodu stanowią klasa robotnicza i

inne warstwy ludzi pracy. A to znaczy, że nie wolno ignorować ich charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki; także w tym wypadku niemożliwe jest pomyślnie wcielanie w życie również klasowych żądań mas pracujących. Wskutek tego, że w wielu krajach dzieło socjalizmu nie mogło stać się dziełem narodowej samodzielności w prawdziwym znaczeniu tego słowa coraz bardziej chwiejnym okazywał się jego grunt także w stosunkach klasowych, a w ostatecznym wyniku przyszło mu doświadczyć klęski i rozbitcia wskutek antysocjalistycznych knoń imperialistów i zdrajców rewolucji.

W krajach, gdzie upadł socjalizm, obecnie jest podeptana godność kraju i narodu, masy ludowe przeżywają ogromną biedę i powstają nawet narodowe konflikty przerastające w krwawe tragedie. Korzystając z tego, imperialiści przerzucają na socjalizm odpowiedzialność za te narodowe katastrofy i wszelkimi sposobami usiłują oczernić samo oblicze socjalizmu.

Rozpowszechniają oni oszczercze wymysły jakoby socjalizm ustępował kapitalizmowi pod względem interesów rozwoju narodowego. Te ich twierdzenia są całkowitą bzdurą i próbą wypaczenia faktów.

Drogę prawdziwego rozwoju narodowego przegradza nie socjalizm a kapitalizm. W ustroju kapitalistycznym, gdzie członkowie narodu są rozbici na antagonistyczne klasy i gdzie ponad wszystko stawia się interesy nie społeczne a własne, niemożliwe jest osiągnięcie jedności narodowej, ludzie nie mogą odnosić się po gospodarsku do rozwoju kraju i narodu oraz bogactwa społeczne nie mogą być w pełni wykorzystywane dla ogólnonarodowego rozwoju jako całości. W społeczeństwie kapitalistycznym klasy eksploatatorskie, mając w rękach wszystkie bogactwa i środki produkcji, interesują się wyłącznie własnymi korzyściami. Dla własnego zysku reakcyjne i eksploatatorskie klasy gotowe są bez wahania sprzedać interesy kraju i narodu, targnąć się na interesy innych

krajów i narodów. Panowanie nad innymi krajami i narodami oraz ich grabież - to niezmienna natura imperializmu. W ustroju kapitalistycznym niemożliwe jest osiągnięcie ani narodowej równości, ani swobodnego rozwoju narodu. Prawdziwy rozkwit kraju i narodu oraz pomnożenie ich sił mogą być zabezpieczone tylko w ustroju socjalistycznym, gdzie wszyscy członkowie narodu mają jedynie ogólne, wspólne interesy i wszystkie bogactwa społeczne są wykorzystywane dla ogólnonarodowego rozwoju. Socjalizm zapewnia swobodny rozwój narodu i likwiduje nie tylko wyzysk klasowy, ale i inne narodowe nierówności.

Pod kierownictwem Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena nasza partia i nasz naród zawsze konsekwentnie trzymały się zasad Dżucze i z prawidłowych pozycji broniły narodowej specyfiki w rewolucji i budownictwie i tym samym skutecznie zapewniały zwycięski pochód naszego dzieła rewolucyjnego.

Szanowny Towarzysz Kim Ir Sen - wielki myśliciel i teoretyk, wielki działacz polityczny, który po raz pierwszy w historii wysunął ideę o zachowaniu charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki oraz prowadził rewolucję i budownictwo ku zwycięstwu, wspaniale wcielając ją w życie.

Zachować i wcielać w życie charakter oparty na ideach Dżucze i narodową specyfikę - to zasadnicze wymogi rewolucji i budownictwa oświecone ideami Dżucze stworzonymi przez Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena. Idee Dżucze to światopogląd, zgodnie z którym człowiek znajduje się w centrum uwagi. To szlachetna idea przesiąknięta miłością do ludu a jednocześnie prawdziwą miłością do kraju i narodu. To wielka rewolucyjna idea naszych czasów oświetlająca drogę, po której można kroczyć, realizując energicznie dzieło przeobrażenia całego świata w świat niezawisły. Idee Dżucze głoszą, że kraj i naród stanowią podstawowe pole w rozstrzygnięciu o losie mas ludowych, a masy ludowe powinny zdecydowanie zachować charakter oparty na ideach Dżucze i

narodową specyfikę w rewolucji i budownictwie w imię samodzielnego decydowania o swoim losie. Idee Dżucze naukowo uzasadniły, że proces rozwoju narodów w urzeczywistnianiu dzieła socjalizmu - to nie proces asymilacyjny lub przyłączenie jednego narodu do drugiego, ale jest to proces, w którym każdy naród rozwija się jako naród cywilizowany i silny oraz nieustannie rozszerza i rozwija współpracę i wzajemne kontakty między wszystkimi narodami na zasadach pełnej równości i dobrowolności, żyjąc swobodnie właściwym mu życiem i tworząc swoją historię. Idee Dżucze wyjaśniły samodzielną naturę dzieła socjalizmu i socjalno-historyczne przesłanki dla jego urzeczywistnienia oraz na tej podstawie określiły zachowanie charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki jako podstawową zasadę, której należy bezwzględnie trzymać się na wszystkich etapach budownictwa socjalistycznego. Dzięki ideom Dżucze po raz pierwszy socjalizm i naród zostały połączone wspólnym losem i zostały przygotowane przesłanki dla zwycięskiego pochodu budownictwa socjalistycznego i nieprzerwanego rozkwitu i rozwoju kraju i narodu. Wielki Wódz Towarzysz Kim Ir Sen stworzył idee Dżucze i nakreślił teorię ideologiczną o zachowaniu charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki, dając tym samym najbardziej prawidłowy kierunek działań, dzięki któremu socjalizm zyskał możliwość być istotnie samodzielnym dziełem mas ludowych oraz dziełem dla kraju i narodu. I w tym jej nieśmiertelna zasługa dla historii ludzkiej myśli.

Twardo trzymając w rękach sztandar idei Dżucze, krzyżując i udaremniając wszelkie knowania imperialistów i oportunistów w walce o suwerenność i niezawisłość kraju i o socjalizm, nasza partia i nasz naród konsekwentnie broniły zasad Dżucze i ludowej specyfiki oraz nieugięcie wcielały je w życie. W procesie tej działalności osiągnięto wspaniałe sukcesy i zgromadzono cenne doświadczenia.

Nasza partia i nasz naród zawsze uważały obronę zasad Dżucze za główną

zasadę rewolucji i budownictwa oraz rozstrzygały wszelkie kwestie, stawiając w centrum uwagi losy naszej rewolucji i narodu, podporządkowując wszystko ich interesom, i tym samym torowały sobie nie zbadaną do tej pory drogę, pozwalając samodzielnie i twórczo prowadzić rewolucję i budownictwo nowego społeczeństwa.

Zspoliwszy się ściśle wokół Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena, nasza partia i naród zdecydowanie odrzuciły i zniweczyły wielkomocarstwowy szowinizm, wkładający kij w koło naszej rewolucji. Miało to kluczowe znaczenie dla obrony interesów i godności narodu oraz dla obrony naszych własnych pozycji w procesie rewolucyjnym i budownictwie nowego społeczeństwa. Był czas, kiedy wielkomocarstwowi szowiniści szkalowali ustanowienie przez naszą partię i naród zasad Dżucze w rewolucji i budowie nowego społeczeństwa jako „nacjonalizm” i „izolacjonizm” oraz próbowali wywierać na nas wszelkiego rodzaju naciski. My prowadziliśmy z nimi bezkompromisową walkę, czując się odpowiedzialnymi za losy kraju, za losy narodu i socjalizmu. Nawet w okresie prowadzenia ciężkiej antyjapońskiej wojny rewolucyjnej na obczyźnie po utracie swojego kraju koreańscy komuniści konsekwentnie trzymali się zasad Dżucze, mając pewne poglądy i podejście polegające na tym, że my jesteśmy gospodarzami koreańskiej rewolucji. Także w trudnych latach powojennej odbudowy i w latach budownictwa socjalistycznego zdecydowanie odrzucaliśmy wszelkie samowole i naciski wywierane przez wielkomocarstwowych szowinistów, wtrącających się w nasze wewnętrzne sprawy i usiłujących narzucić nam jakąś „integrację ekonomiki”. Gdyby w latach antyjapońskiej rewolucji komuniści koreańscy nie trzymali się wiernie własnych przekonań i zasad, że to właśnie koreańscy rewolucjoniści mają obowiązek urzeczywistnić koreańską rewolucję, to nie byłoby oni w stanie dokonać wielkiego dzieła - dzieła odrodzenia Ojczyzny. Gdybyśmy w latach powojennego socjalistycznego budownictwa, ulegając naciskom wielkomocarstwowych szowinistów, zrezygnowali z linii tworzenia samodzielnej

gospodarki narodowej i stali się krajem - uczestnikiem RWPG, to nie bylibyśmy w stanie zbudować państwo socjalistyczne niezależne w polityce, samodzielne w gospodarce i zdolne do samoobrony kraju. Nasza partia i nasz naród z jednej strony odrzuciły wielkomocarstwowy szowinizm depreczający zasady Dżucze a z drugiej zaś strony wytrwale prowadziły ostrą walkę mającą na celu przewycięzenie schlebiania i służalczości wobec wielkomocarstwowych szowinistów, usuwając im w ten sposób grunt spod nóg i wykorzeniły ze świadomości naszych ludzi historycznie dziedziczną ideę skłoną do uzależnienia się od innych zewnętrznych sił oraz ugruntowali w nich gospodarski stosunek do rewolucji w swoim kraju.

Walka naszej partii i naszego narodu o zachowanie zasad Dżucze toczyła się w nierozzerwalnej jedności z walką o umocnienie zwartości i solidarności światowego ruchu socjalistycznego. Zdecydowanie odrzucając wszelkiego rodzaju hańbiące tendencje przeciwstawiania zasad Dżucze internacjonalizmowi, my aktywnie walczyliśmy o umocnienie międzynarodowej zwartości i solidarności zgodnie z samą naturą ruchu socjalistycznego. Nawet prowadząc bezprecedensową złożoną i trudną rewolucję koreańską, komuniści i naród Korei niezmiennie trzymali się zasad internacjonalizmu, które wymagają okazywania aktywnego wsparcia i pomocy narodom innych krajów w ich walce o dzieło socjalizmu i samodzielności przeciwko imperializmowi oraz prowadzenia walki w zwartości z klasowymi towarzyszami broni i rewolucyjnymi narodami. Również w tym czasie, gdy zaostrzenie rozbieżności i waśni między krajami socjalistycznymi wytworzyło niebezpieczeństwo rozbicia światowego ruchu socjalistycznego, nasza partia, stojąc niezachwianie na zasadniczych i samodzielnych pozycjach, dokładała ogromnych wysiłków, aby kraje socjalistyczne osiągnęły wzajemne zrozumienie i porozumiały się. Również w czasie, kiedy inne kraje socjalistyczne prowadziły antyamerykańską wojnę, nasza partia okazywała im bezinteresowną pomoc i poparcie, kontynuując własną rewolucję w trudnych warunkach. Nasza partia i nasz naród

przeprowadziły dynamiczną i aktywną działalność mającą na celu rozwój stosunków przyjaźni i współpracy na podstawie pełnej równości i wzajemnych korzyści nie tylko z socjalistycznymi, ale i ze wszystkimi innymi krajami dążącymi do samodzielności, co stało się wielkim wkładem w umocnienie międzynarodowej solidarności postępowych sił całego świata.

Jako gospodarze własnego losu torowaliśmy sobie samoistną drogę rewolucyjną i otworzyliśmy nowe stronice historii - stronice rozwoju zwartości i solidarności światowego ruchu socjalistycznego i postępowego na zasadach samodzielności. Sukcesy i doświadczenia w naszej walce wyraźnie wskazują, że właśnie przestrzeganie zasad Dżucze stanowi ważną gwarancję zwycięstw naszej rewolucji i światowego ruchu rewolucyjnego i w tym właśnie jest najprawdziwsza droga ścisłego wypełnienia obowiązku zarówno narodowego jak i internacjonalistycznego.

Doceniając narodową specyfikę, nasza partia wszechstronnie kultywowała dobre narodowe tradycje naszego narodu i stosowała je we wszystkich dziedzinach rewolucji i budownictwa.

Narodowa specyfika nagromadzona na przestrzeni wieków oczywiście może odzwierciedlać czasową i klasową ograniczoność, jednak błędem byłoby rozpatrywać ją jako źródło tendencji do bezzasadnej ogólnikowej odbudowy starego, także burżuazyjnego nacjonalizmu. W niej ucieleśniają się duch narodowej samodzielności i narodowo-kulturowe tradycje - drogocenny dorobek kraju i narodu oraz poważny kapitał w budownictwie socjalizmu.

Nasza partia skrupulatnie zachowywała i nieustannie rozwijała dobre cechy narodowe naszego narodu: mądrość, śmiałość, nietolerancję zła, miłość do sprawiedliwości i prawdy, święte poczucie moralnego obowiązku, oraz czyniła wszystko, aby te cechy służyły jako aktywne czynniki dla przyspieszenia procesu socjalistycznego budownictwa, osiągnięcia dobrobytu, pomnożenia

bogactwa, umacniania potęgi kraju. Polityka naszej partii skierowana na pobudzanie i rozwój dobrych cech narodowych spotkała się ze zrozumieniem i aktywnym poparciem ze strony narodu, a jego ogromna żywotna siła przejawiała się w tym, że zaufanie mas ludowych do partii umacniało się i socjalizm głęboko zapuścił korzenie w sercach mas ludowych.

W narodowej specyfice nasza partia widziała ważną podstawę narodowej konsolidacji. Miłować swój naród i cenić swój charakter narodowy - oto jest ogólny psychologiczny nastrój wszystkich, którzy należą do danego narodu, a to ma ważne znaczenie dla jego zwartości i jedności. Prawdziwi komuniści Korei od samego początku walki rewolucyjnej przywiązywali wielką wagę do narodowego charakteru i aktywnie walczyli o zwartość różnych warstw ludności na bazie cech narodowych. Dzięki temu mogli oni pomyślnie współpracować z nacjonalistami. Imperialiści i różni reakcyjniści, usiłując zasiać wewnątrz narodu ziarno wrogości i waśni, rozprawiają, że jakoby między komunizmem a nacjonalizmem istnieje bezdenne przepaść nie do pokonania, ale w gruncie rzeczy zarówno komunizm jak i nacjonalizm mają jednakowe wspólne cechy i dążenie - miłość do Ojczyzny i narodu. Nie można osiągnąć narodowej konsolidacji wówczas, gdy postępowe strony nacjonalizmu są ignorowane i odrzucone a tylko jest uwzględniana jego ograniczoność. Komunizmowi nie przeciwstawia się nacjonalizm w ogóle. Jemu przeciwstawia się burżuazyjny nacjonalizm, którego zwolennicy ubierają się w togę nacjonalistów i podporządkowują interesy ogólnonarodowe interesom mniejszości - przedstawicielom klas eksploatorskich, a także jemu przeciwstawiają się narodowy egoizm i narodowy szowinizm. My, biorąc za podstawę nasze ogólne wspólne cechy czyn' miłość do narodu i troskliwy stosunek do swojego narodowego charakteru, wystąpiliśmy jako inicjatorzy współpracy i zespolenia z nacjonalistami, nieustannie pomagaliśmy im wejść na drogę patriotyzmu, co pozwoliło im wnieść duży wkład w walce o narodową niezawisłość i socjalizm, dzieląc razem z komunistami wspólny los w tej walce.

Dla naszego kraju w sytuacji, kiedy naród został podzielony przez siły zewnętrzne na dwie części, na Północy i Południu istnieją różne ideologie i systemy społeczne, podstawowym fundamentem dla wielkiej konsolidacji narodowej i zjednoczenia Ojczyzny mogą być narodowe cechy i wynikające z nich miłość do swojego narodu i narodowa samoświadomość. Tym bardziej w warunkach, kiedy w Korei Południowej wskutek knowań i intryg sił zewnętrznych i reakcjonistów narodowy charakter jest podeptany i unicestwiany, należy wszechstronnie pobudzać, zachęcać i rozwijać narodowe cechy. W przeciwnym razie ogólnonarodowa konsolidacja i zjednoczenie Ojczyzny będą mogły być pozbawione podstawy i nasz naród, tracąc właściwe mu cechy, może zostać na zawsze podzielony na odmienne obce sobie części.

Wszystkie kursy naszej partii na zjednoczenie Ojczyzny, w tym „10-punktowy Program Wielkiej Konsolidacji Ogólnonarodowej na rzecz Zjednoczenia Ojczyzny” opracowany przez Wielkiego Ojca narodu Towarzysza Kim Ir Sena, są przepełnione szlachetnym duchem narodowej samodzielności i miłością do narodu, istota których polega na zadbaniu o narodowe cechy, ich zachęcaniu i rozwoju. Kierując walką o zjednoczenie Ojczyzny, nasza partia poświęcała poważną uwagę rozwojowi i wcielaniu w życie narodowej specyfiki, dzięki czemu dojrzewają niezbędne warunki dla monolitycznej jedności całego narodu na Północy, Południu i za granicą oraz dla wspólnego i ogólnego rozwoju całego kraju i narodu.

Duch o pierwszorzędne traktowanie samoistnych właściwych cech narodu koreańskiego ma wyjątkowo ważne znaczenie w walce o zachowanie i wcielanie w życie narodowej specyfiki. Nasza partia dokładała wielu wysiłków, aby masy ludowe - podmiot rewolucji i budownictwa, z poczuciem dumy i godności o wielkości i wzniosłości narodu koreańskiego rozwijały swój duch i charakterystyczne cechy. Partia nasza uważała tę pracę jako główne podstawowe

ogniwo w walce o zachowanie narodowego charakteru. Nasza partia wszechstronnie pobudzała i rozwijała wspaniałe ludowe cechy naszego narodu sformułowane na przestrzeni wieków, przyczyniała się do stworzenia wspaniałych narodowych właściwości we wszystkich dziedzinach rewolucji i budownictwa oraz życia społecznego, na tej podstawie opracowała ideę o pierwszorzędym traktowaniu samoistnych właściwych cech narodu koreańskiego i uzbrajała w nią naród. Ustanowienie ducha wymagającego pierwszorzędnego traktowania samoistnych właściwych cech narodu koreańskiego spowodowało zintensyfikowanie walki o zachowanie narodowej specyfiki i nadzwyczajnie zwiększyło rolę narodowej specyfiki w urzeczywistnianiu dzieła socjalizmu. Dzisiaj w naszym kraju wszyscy, od dziecka do dorosłego człowieka, lubią śpiewać pieśń pt. „Nasz kraj - najlepszy”. Świadczy to o tym, że nasi ludzie są bardzo dumni z przynależności do narodu koreańskiego. Nasz naród, mając głębokie poczucie godności i dumy z tego, że on jest najlepszy dlatego, że żyje i pracuje w przodującym ustroju socjalistycznym pod kierownictwem Wielkiego Wodza i Wielkiej Partii, przejawia narodową godność i mądrość w walce o rozkwit i rozwój oraz o zwycięstwo socjalizmu.

Doświadczenia walki naszej partii i naszego narodu o zachowanie narodowej specyfiki pokazują, że: państwo i partia klasy robotniczej mogą zespalać wszystkich członków społeczeństwa, uruchomić cały ładunek ich patriotycznego entuzjazmu, zwycięsko posuwać naprzód dzieło socjalizmu i osiągnąć rozwój i rozkwit kraju i narodu tylko wówczas, gdy one cenią swoje narodowe cechy i aktywnie walczą o wcielanie ich w życie w praktyce walki rewolucyjnej i budownictwa nowego społeczeństwa.

Wielki Wódz Towarzysz Kim Ir Sen mądrze kierował walką naszej partii i naszego narodu o zachowanie zasad Dżucze i narodowej specyfiki i tym samym stworzył dobitny przykład tego, jak należy prowadzić masy ludowe do zwycięstwa

w procesie urzeczywistniania ich rewolucyjnego dzieła pod sztandarem niezawisłości. W historii nie mało jest stronic o patriotach i patriotycznych czynach. Ale historia nie zna dotychczas takiego drugiego komunisty-rewolucjonisty, jak Wielki Wódz Towarzysz Kim Ir Sen, który, będąc uzbrojony w wiarę samodzielności i wysokie poczucie patriotyzmu, przeszedł surową drogę rewolucji, trwale zachowując charakter oparty na ideach Dżucze i narodową specyfikę. Historia również nie zna takiego drugiego prawdziwego rewolucyjnego dzieła, mającego na celu osiągnięcie suwerenności narodowej, jak nasza rewolucja rozpoczęta i kierowana przez Towarzysza Kim Ir Sena.

Wspaniałym płodem wielkich idei i kierownictwa Szanownego Towarzysza Kim Ir Sena, który wytyczył samoistną i oryginalną drogę do urzeczywistnienia dzieła samodzielności mas ludowych i dzieła socjalizmu, jest socjalizm, ucieleśniający w sobie zasady Dżucze. Ten nasz socjalizm, zbudowany przez nasz naród zgodnie z jego wolą i narodową specyfiką - to socjalizm służący interesom mas ludowych, w którym oni są gospodarzami wszystkiego i wszystko jest podporządkowane służbie dla nich; to socjalizm niezawisłości, samodzielności oraz samoobrony, który wyróżnia się silnym duchem Dżucze i pełnym ujawnieniem się cech narodowego charakteru; to socjalizm przesiąknięty poczuciem miłości do swojego kraju i narodu. I właśnie w tym tkwią jego istotne cechy i wyższość. Socjalizm w naszym kraju idealnie łączy miłość do narodu z miłością do kraju i narodu oraz samodzielność mas ludowych z samodzielnością kraju i narodu, dzięki czemu kroczy on od zwycięstwa do zwycięstwa, demonstrując swoją niezwyciężoną żywotność i potężną siłę, i staje się coraz większą determinującą siłą w urzeczywistnianiu dzieła samodzielności ludzkości.

Pod kierownictwem Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena nasza partia i nasz naród zbudowały socjalizm oparty na zasadach Dżucze, który chroni i zapewnia samodzielność mas ludowych oraz gwarantuje niezawisły rozwój i

rozkwit narodu. To udowodniło, że klucz do zwycięstwa i sławy tkwi w trzymaniu się zarówno zasady obrony interesów klasy robotniczej, jak i zasady suwerenności narodowej przy zachowaniu charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki w rewolucji i budowie nowego społeczeństwa-
Wielkomocarstwowi szowiniści i oportuniści oszczerczo twierdzili jakoby nasza walka o zachowanie charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki oraz o prowadzenie rewolucji i budownictwa na zasadach suwerenności narodowej zaprzecza ideałom socjalizmu. Okazało się jednak oczywistym, że właśnie nasza partia i nasz naród zdecydowanie bronią i rozślawiają socjalizm. Nasz socjalizm, stojąc niezachwianie i trwale w wichrach światowych wstrząsów politycznych, energicznie kroczy naprzód własną drogą właśnie dzięki temu, że nasza partia prowadzi rewolucję i budownictwo socjalizmu, niezmiennie trzymając się swoich własnych pozycji. Ci, którzy w swoim czasie podawali się za „ortodoksyjnych „ socjalistów i internacjonalistów, odrzucili sztandar socjalizmu i zeszli z drogi internacjonalizmu. Ale nasza partia i nasz naród niezmiennie wysoko wznoszą sztandar socjalizmu, pozostając bezgranicznie wiernymi ideałom internacjonalizmu. Dzisiaj nasza partia i naród, stojąc żelaznym murem na straży ostoji socjalizmu i jednocząc swoje siły ze wszystkimi partiami rewolucyjnymi i postępowymi narodami dążącymi do samodzielności i socjalizmu, prowadzą energiczną walkę o odrodzenie ruchu socjalistycznego i o urzeczywistnienie dzieła samodzielności ludzkości.

2

Przyspieszenie budownictwa socjalistycznego i osiągnięcie zjednoczenia podzielonej Ojczyzny i jej rozkwitu i rozwoju poprzez zachowanie i wcielanie w życie zasady Dżucze i narodowej specyfiki - to niezłomna wiara i wola naszej partii i naszego narodu. My musimy jeszcze bardziej konsekwentnie wcielać w życie tę linię odzwierciedlającą wolę całego życia Wielkiego Wodza

Towarzysza Kim Ir Sena, której prawdziwość i słuszność dowiodła i potwierdziła historia.

Utrzymanie podstaw miłości do własnego kraju i narodu - to przesłanka dla zachowania charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki w rewolucji i budownictwie.

Rewolucjonista powinien bezgranicznie kochać swój kraj i naród oraz cenić ich interesy. Bez nich nikt nie może utrzymać życia i rozstrzygać o swoim losie. Los każdej jednostki nierozłącznie związany jest z losem całego narodu i dlatego nasza partia wkłada wiele wysiłków w wychowanie wszystkich członków społeczeństwa, kształtując w nich prawidłowe spojrzenie na naród, oraz zwraca szczególną uwagę na tworzenie takich literacko-artystycznych utworów jak wieloseryjny film artystyczny „Naród i los”. Podstawowa idea tego filmu polega na tym, że losy kraju i narodu określają los każdego człowieka, a życie jednostki toczy się w ramach życia narodu. Ten, kto chce rozstrzygnąć swój los w prawdziwym znaczeniu tego słowa, powinien uważać swój naród i kraj jako podstawę życia i jako źródło szczęścia oraz powinien płonąć miłością do nich i widzieć prawdziwy sens i wartość ludzkiego życia w samozaparciu i wysiłkach w imię osiągnięcia suwerenności i niezawisłości kraju i narodu oraz ich rozkwitu i rozwoju.

Dla każdego człowieka oczywiście ważne jest pytanie: jak odnosić się do swojej klasy i jak żyć, przynależąc do niej? Ale jest również drugie nie mniej ważne pytanie: jak żyć i walczyć w charakterze indywidualności przynależącej do danej klasy i narodu? Na obecnym etapie dla Koreańczyków najważniejszą rzeczą jest to: niezależnie od różnic tymczasowo wynikających z rozbitcia narodu czyli różnic w systemach społecznych, w ideologii i ideałach, w przekonaniach politycznych i wyznaniach i w przynależności do różnych klas i warstw, wszyscy w poczuciu

miłości do Ojczyzny i narodu wspólnie musimy żyć jako członkowie narodu koreańskiego oraz poświęcać siebie dla sprawy osiągnięcia ogólnonarodowego celu. Wszyscy, w których żyłach płynie krew koreańska i kto przesiąknięty jest duchem narodu, powinni łączyć swój własny los z losem kraju i narodu, oddać wszystkie swoje fizyczne i duchowe siły walce o samodzielne zjednoczenie Ojczyzny, o rozkwit i rozwój narodu niezależnie od tego w jakim ustroju społecznym człowiek żyje, do jakiej klasy czy warstwy społecznej przynależy i gdzie żyje -czy w Korei czy poza jej granicami.

Partia, stojąca u steru rewolucji, powinna cenić interesy Ojczyzny i narodu oraz odpowiadać za ich losy. Takie stanowisko jest podstawową przesłanką dla wypełnienia jej kierowniczej roli. Obrona samodzielności kraju i narodu to pierwszorzędne wymogi dla zapewnienia samodzielności mas ludowych. Jeżeli partia klasy robotniczej myśli tylko o swoich klasowych ideałach i wymogach, lekceważąc interesy narodowe, to nie może ona ponosić odpowiedzialności za losy kraju i narodu, nie może prawidłowo kierować patriotyczną walką i nie może pomyślnie walczyć o samodzielność mas ludowych. Partia stojąca na czele rewolucji i budowy nowego społeczeństwa powinna zawsze we wszystkich aspektach swojego myślenia i działalności dawać priorytet interesom Ojczyzny i narodu, prowadzić masy ludowe w prawidłowym kierunku, być zdecydowaną obrończynią interesów kraju i narodu oraz osiągnąć pomnażanie bogactwa, potęgi Ojczyzny i rozkwit narodu.

Nasza partia i nasz naród dumne są z tego, że stworzyły wspaniały przykład miłości do Ojczyzny i do narodu w długotrwałej rewolucyjnej walce o suwerenność, niezawisłość i socjalizm. Komuniści koreańscy byli najbardziej płomiennymi patriotami i ofiarnymi bojownikami o odrodzenie i samodzielny rozwój Ojczyzny. Cała historia rewolucji koreańskiej i jej wszystkie stronicie wypełnione są przykładami świętej walki naszego narodu za Ojczyznę i naród. Sławne tradycje naszego narodu - tradycje miłości do Ojczyzny i narodu, dzisiaj

są godnie dziedziczone

i rozwijane pod kierownictwem naszej partii. Cały nasz naród winien ofiarnie pracować dla wcielania w życie planów i polityki partii, która kierując się świętą tradycją miłości do Ojczyzny i narodu, broni ich podstawowych interesów i dąży do uczynienia naszego kraju i naszej Ojczyzny jeszcze bogatszym i silniejszym.

Prowadzenie rewolucji i budowy nowego społeczeństwa po swojemu na zasadach suwerenności narodowej - to podstawowe wymogi dla zachowania charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki.

Decydowanie i rozwiązanie zgodnie z własnym punktem widzenia problemów związanych z losem swojego kraju i narodu - to nietykalne samodzielne prawo. Partia i naród, które prowadzą rewolucję, powinny zdecydowanie odrzucać jakiegokolwiek ingerencje i naciski ze strony sił zewnętrznych oraz decydować o własnych problemach zgodnie ze swoimi przekonaniem i osądami oraz zgodnie ze swoimi wymogami i interesami.

Wyrzeczenie się własnych poglądów i przekonań pod naciskiem sił zewnętrznych - to znaczy wejść na drogę ujarzmienia i zagłady kraju. Dowodem tego jest tragiczny los krajów i narodów, które postępowały zgodnie z wolą imperialistów i sił dążących do panowania oraz schlebiały im. Partia i naród kraju, gdzie toczy się rewolucja, winny tym twardziej trzymać się własnego zdania, im większy nacisk na nie wywierają imperialiści i ci, którzy dążą do panowania. Powinny one do końca wcielać w życie linię i politykę wypracowaną przez nie same. Ustąpisz naciskowi sił zewnętrznych, zawahasz się przed trudnościami, odstąpisz od swoich przekonań i obranej przez siebie drogi - i już nigdy się nie wyprostujesz. Przy jakichkolwiek trudnościach i surowych próbach rewolucyjne partie i narody powinny zachować wiarę w słusność swojego dzieła, powinny wytrwale i niezachwianie walczyć i nieustannie kroczyć naprzód po

obranej przez nie same drodże - drodże samodzielności.

Posuwanie naprzód rewolucji i budownictwa oraz doskonalenie społeczeństwa wymagają stałego poszukiwania oryginalnych i własnych sposobów i metod oraz korzystania z nich. Poleganie na cudzych przykładach i ich naśladowanie - to nie gospodarskie podejście ponoszące odpowiedzialność za losy narodu. Oczywiście, że należy przyjmować od innych to, co dobre i przodujące, ale nie wolno kopiować wszystkiego mechanicznie i uznawać za zasadnicze. Dla partii i narodu, które budują socjalizm, niedopuszczalnym jest przyjęcie kapitalistycznego „stylu zachodniego” w zarządzaniu mechanizmów społeczno-państwowych i w organizowaniu życia społecznego. One powinny kierować się własnym rewolucyjnym stylem narodowym we wszystkich dziedzinach życia społeczno-państwowego, w tym w polityce, gospodarce i kulturze.

Kraje przeżywające obecnie socjalno-ekonomiczne trudności lub wciągnięte w wir konfliktów narodowych powinny także własnymi siłami szukać i znaleźć drogę ich przewycięzania. Nie wolno im mieć nadziei na „recepty” dostarczane przez imperialistów. Co się tyczy tak zwanych „recept”, które narzucają imperialiści wszystkim i wszędzie na ziemi, to nie są one wcale przeznaczone na jakiś rozwój innego kraju i innego narodu, nie są one również „wyjątkowymi planami” zdolnymi aktywizować rozwój gospodarki innych krajów i zapewnić narodowe pojednanie. Imperialiści wykorzystują je tylko dlatego żeby zapudrować swoją twarz i łowić ryby w mętnej wodzie. Jak pokazuje rzeczywistość, tam, gdzie życie toczy się według „recept” imperialistów, stale narasta socjalno-ekonomiczne napięcie i pogłębiają się narodowe konflikty. Kraje przeżywające socjalno-ekonomiczne trudności lub narodowe konflikty, powinny odrzucić „recepty” imperialistów pogłębiające ich „bolączki” i usuwać wewnętrzne trudności według swoich właściwych recept.

Nasza partia i nasz naród są dumne z tego, że one same zgodnie ze swoimi przekonaniem samodzielnie wybrały własną rewolucyjną drogę i rozwijały

dzieło rewolucji, decydując o wszystkich zagadnieniach powstałych w procesie rewolucji i budownictwa po swojemu zgodnie z własnym poglądem i zdaniem. W naszym stylu są filozofia Dżucze, stawiająca człowieka w centrum wszystkiego, i duch miłości do kraju i narodu. My mogliśmy zbudować potężny socjalizm oparty na ideach Dżucze i zdobyć dla niego sławę tylko dzięki temu, że nie podporządkowaliśmy się cudzej woli, nie naśladowaliśmy cudzych recept a niezmiennie trzymaliśmy się własnych poglądów i własnego sposobu prowadzenia rewolucji. My również w przyszłości, wychodząc z zasady narodowej suwerenności, powinniśmy żyć i kontynuować rewolucję według własnego stylu, aby niezawodnie bronić i rozwijać dzieło socjalizmu naszego wzoru i osiągnąć nieustanny rozkwit i rozwój kraju i narodu.

Własne siły - to realna gwarancja dla zachowania i wcielania w życie zasad Dżucze i narodowej specyfiki.

Najważniejszą rzeczą w sprawie przygotowania własnych sił - to umocnienie własnych sił politycznych. Aby zachować zasady Dżucze i narodową specyfikę, należy przygotować własne siły na wszystkich kierunkach, w tym siły materialno-ekonomiczne. Ale najważniejsze w *tym* - to umacnianie sił politycznych, podmiotu rewolucji.

Siła podmiotu rewolucji tkwi w jego zwartości.

W walce o samodzielność kraju i narodu należy przede wszystkim osiągnąć narodową konsolidację opartą na podstawie ogólnonarodowych wymogów i interesów. Najpilniejszą konieczność stanowią dla nas obecnie osiągnięcie konsolidacji narodowej i umocnienie własnych sił dla zjednoczenia podzielonej Ojczyzny. Wielka konsolidacja całego narodu pozwoli nam pokonać rozbijackie siły zewnętrzne i wewnętrzne i doprowadzić do osiągnięcia zjedno-

czenia. Wszyscy nasi rodacy żyjący tak na Północy, jak i na Południu lub za granicą, powinni ściśle zewrzeć swoje szeregi pod sztandarem wielkiej konsolidacji narodowej, rozwinąć uporczywą walkę dla urzeczywistnienia największego pragnienia całego narodu - samodzielnego zjednoczenia Ojczyzny.

W warunkach społeczeństwa socjalistycznego, gdzie zostały zlikwidowane antagonizmy klasowe, lud jest narodem, a naród jest ludem, a centrum ich jedności i zwartości stanowią partia i wódz. Narodowa zwartość w społeczeństwie socjalistycznym powinna być jednością idei i woli wszystkich członków społeczeństwa skupionych wokół partii i wodza. Nasza partia gruntownie uzbroiła cały naród w ideę Dżucze i przeobraziła całe społeczeństwo w jeden społeczno-polityczny organizm, w którym ludzie są ściśle zespoleni wokół partii i wodza, w rezultacie czego stworzono u nas silny samodzielny podmiot rewolucji stanowiący jedną całość wodza, partii i mas. Siłą samodzielnego podmiotu, w którym wódz, partia i masy są zespoleni jedną myślą, służy jako główna gwarancja wszystkich naszych zwycięstw tak w walce przeciwko imperializmowi jak i w budownictwie socjalistycznym. Naszym zadaniem jest dalsze umacnianie i rozwijanie jedności i zwartości wodza, partii i mas oraz w maksymalnym stopniu wykazywanie siły tego czynnika po to, aby niezawodnie bronić suwerenności kraju i narodu przed zamachami wroga, aby bardziej zdecydowanie przyspieszyć proces rewolucyjnej walki i budownictwa socjalistycznego.

Jednocześnie z własnymi siłami politycznymi należy przygotować siły ekonomiczne i wojskowe. Partia i naród, które nie posiadają własnego solidnego potencjału ekonomicznego i niezawodnych sił zbrojnych, nie dadzą sobie rady ze swoim obowiązkiem i rolą samodzielnego podmiotu, nie mogą zachować zasady Dżucze i narodowej specyfiki w toku rewolucji i budowy nowego społeczeństwa. Partia i naród, które znajdują się w procesie rewolucyjnym, powinny, przewyżając wszelkie trudności, wkładać wszystkie swoje siły dla zapewnienia własnej ekonomicznej i militarnej potęgi, gwarantującej niezawisły

rozwój kraju.

W budownictwie ekonomicznym i obronnym nadzwyczajnie wzrasta rola nauki i techniki. Świat ogarniają zacięte konkurencje naukowo-techniczne. W takich warunkach bez rozwiniętej nauki i techniki niemożliwe jest zapewnienie niezawodnej potęgi ekonomicznej i militarnej. Partia i naród, które budują socjalizm, są zobowiązane stać twardo na własnych pozycjach i swoimi siłami rozwijać naukę i technikę zgodnie z wymogami rewolucji i konkretnymi realnymi warunkami swojego kraju. Również sprawy dotyczące rozszerzania i rozwijania wymiany naukowo-technicznej z innymi krajami świata oraz problemy przyjmowania i wdrażania osiągnięć przodującej zagranicznej nauki i techniki należy też rozwiązywać stosownie do realnych warunków własnego kraju. Jeśli, opierając się na wyższości socjalizmu, nastąpią uruchomienie całego ładunku sił i zdolności własnego narodu, aktywna mobilizacja wszystkich istniejących możliwości i całego własnego potencjału, to można będzie w pełni osiągnąć szczyty dorobku naukowo-technicznego postępu i zagwarantować samodzielny rozwój kraju pod względem naukowo-technicznym.

Nasza partia i nasz naród, uważając przygotowanie własnej niezawodnej ekonomicznej i militarnej potęgi za zasadnicze wymogi budownictwa suwerennego i niezawisłego państwa, od pierwszych dni budownictwa nowego społeczeństwa, oszczędzając każdy grosz i, jak to się mówi, mocno zacisnąwszy pasa, założyły swoją niezmordowaną pracą mocny ekonomiczny i obronny fundament gwarantujący suwerenność kraju, pomnażanie jego bogactw, potęgi narodu i jego rozkwit. Dzisiaj zdecydowanie przeciwstawiamy się podłym knowaniom i intrygom imperialistów, które są skierowane przeciwko socjalizmowi i naszej Republice, i niezawodnie chronimy podstawowe interesy rewolucji i godność kraju. Zresztą możemy tak postępować właśnie dzięki temu, że już zbudowaliśmy mocną samodzielną gospodarkę narodową i niezawodne siły zbrojne zdolne do samoobrony}'. Powinniśmy jeszcze bardziej umacniać

materialny fundament samodzielnego życia państwowo-społecznego, niezawodnie zabezpieczyć bezpieczeństwo kraju i bronić szczęśliwego życia narodu, prowadząc w dalszym ciągu energiczną walkę o umocnienie potęgi samodzielnej gospodarki narodowej i sił zbrojnych zdolnych do samoobrony kraju.

W sprawie zachowania zasad Dżucze i narodowej specyfiki bardzo ważne jest wychowanie narodu w głębokim poczuciu narodowej dumy i poczuciu własnej godności.

Narodowa duma i godność - to wyrażanie miłości do narodu i samoświadomości narodowej. Rewolucyjna partia powinna nieustannie prowadzić aktywną pracę ideologiczną mającą na celu ustanowienie w ludziach wysokiej samoświadomości narodowej, aby doznawali oni poczucia dumy ze swojego kraju i narodu oraz zachowali gotowość do obrony kraju i narodu, do dalszego ich rozwoju. Taką ideologiczną pracę należy jeszcze bardziej dynamicznie prowadzić zwłaszcza w małych i zacofanych krajach oraz w takich krajach, które w przeszłości znajdowały się pod silnym panowaniem i ingerencjami wielkich mocarstw oraz mają głęboko zakorzenione przeżytki czołobitności i dogmatyzmu.

Poczucie narodowej dumy i godność narodu rodzą się i przejawiają na podstawie postrzegania dobrych cech swojego narodu. Te cechy ukształtowane pod względem socjalno-historycznym w walce o rozstrzygnięcie o losach kraju i narodu nie mają nic wspólnego z charakterystycznymi cechami rasowymi oraz takie cechy nie mogą być wyjątkową przypadkowością jakichś wybranych narodów. Każdy naród ma swoje własne dobre cechy oraz ma pragnienie i dążenie do zachowywania i rozwijania ich. Partia prowadząca rewolucję powinna prawidłowo oceniać i aktywnie podkreślać dobre cechy swojego narodu. To pozwoli jej rozwijać poczucie narodowej dumy i godność narodu.

W zachowaniu i rozwijaniu dobrych cech narodu ważne jest zachowanie i wzbogacanie narodowego dziedzictwa. Nihilizm, którego zwolennicy lekceważą dziedzictwo narodowe i zarzucają je, stanowi główną przeszkodę na drodze rozwoju i rozkwitu dobrych cech narodowych. Aby zachować te cechy, należy mieć troskliwe podejście do dziedzictwa narodowego oraz zdecydowanie odrzucać i pokonywać nihilizm przeczący dobrym cechom narodowym. Także tendencja bezzasadnej reanimacji wszystkich przeżytków pod pretekstem troskliwego odnoszenia się do dziedzictwa narodowego jest szkodliwym zjawiskiem przeszkadzającym prawidłowemu zachowaniu dobrych cech narodu. Takie tendencje prowadzą do odrodzenia starego przeżytego swój wiek, które odzwierciedla wymagania i gusty klasy eksploatorskiej oraz hamuje bieg czasu. To stwarza przeszkodę na drodze zachowania dobrych cech narodu zgodnie z wymaganiami socjalizmu. Aby wiernie zachować te cechy, należy wyrzec się zarówno nihilistycznego podejścia do dziedzictwa narodowego, jak i tendencji bezzasadnej galwanizacji starego, oraz należy odrzucić to, co przeżyło swój wiek i nie odpowiada duchowi socjalizmu, pobudzać i rozwijać wszystko, co postępowe i narodowe, prawidłowo łącząc podejście narodowe i klasowe, zasady historyzmu i współczesności.

Wraz z prawidłowym podejściem do zachowania narodowego dziedzictwa, przekazywanego na przestrzeni historycznej, należy nieprzerwanie kształtować nowe pozytywne cechy narodu. Na podstawie otrzymanych w spadku dobrych cech narodu trzeba także tworzyć nowe. To przyczyni się do jeszcze większego rozkwitu i rozwoju dobrych cech narodu, wzmocni ich rolę w rozwoju poczucia narodowej godności i dumy. Partia budująca socjalizm powinna nieustannie tworzyć nowe pozytywne cechy narodu we wszystkich strefach polityki, gospodarki, ideologii, kultury, morale i tym samym powinna wywoływać w narodzie głębokie poczucie narodowej godności i dumy.

Dobre cechy narodu najlepiej formują się i w pełni ujawniają w procesie

ureczywistniania dzieła rewolucji pod kierownictwem Wielkiego Wodza. Można powiedzieć, że dobre cechy narodu - to wielkość Wodza, a godność i duma narodu są wyrażane intensywnie w tym, że ludzie żyją i pracują pod kierownictwem Wielkiego Wodza.

Dzięki Szanownemu Wodzowi Towarzyszowi Kim Ir Senowi nasz naród stał się wielkim narodem i pod Jego kierownictwem nabrał wspaniałych cech narodowych. Dzisiaj na świecie sama nazwa naszego narodu wiąże się z imieniem Szanownego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena i zachwyca się narodowym charakterem naszego narodu jako dobrymi cechami narodu Kim Ir Sena.

Jądro narodowego charakteru narodu Kim Ir Sena - to wierność swojemu Wodzowi. Absolutna wierność naszego narodu Wielkiemu Wodzowi Towarzyszowi Kim Ir Senowi utrzymywała się jako wiara i wola oraz jako sumienie i moralność przez własne doświadczenie w długotrwałym procesie historycznym decydowania o losach Ojczyzny i narodu. Poczucie wierności i oddania Wodzowi stanowi najwyższe wyrażenie wspaniałych narodowych cech narodu Kim Ir Sena oraz stanowi podstawę wszystkich jego dobrych cech. Wszystkie dobre cechy moralno-duchowe naszego narodu, w tym oparte na jedności wspaniały duch zespolenia się wokół partii i Wodza, rewolucyjna wiara w zwycięstwo socjalizmu oparte na zasadach Dżucze, bezgraniczne samozaparcie w służbie Ojczyźnie i rewolucji, rewolucyjny duch opierania się na własnych siłach i ofiarnej walki z trudnościami, rewolucyjny optymizm, poczucie rewolucyjnego obowiązku i koleżeństwa, w którym wszyscy członkowie społeczeństwa pomagają sobie wzajemnie, mają swoje źródło w poczuciu wierności i oddania Wielkiemu Wodzowi i w pełni przejawiają się przez niego. Powinniśmy jeszcze bardziej umacniać i godnie dziedziczyć wspaniałe cechy naszego narodu, który bezgranicznie wierzy swojemu Wodzowi, aby z pokolenia na pokolenie nasi ludzie byli wierni swojemu Wo-

dzowi i swojej partii.

Powinniśmy nadal aktywnie wychowywać ludzi w duchu wymagającym pierwszorzędnego traktowania samoistnych właściwych cech narodu koreańskiego, aby oni z głębokim poczuciem godności i dumy narodowej jeszcze gorliwiej rozślawiali jego wielkość.

Walka o zachowanie charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki - to walka przeciwko imperializmowi i tendencjom ustanowienia panowania jednego nad drugim.

Korzystając z tego, że obecnie dzieło samodzielności mas ludowych przeżywa surowe próby, imperialiści jeszcze bardziej otwarcie uciekają się do intryg i knoń zmiernych do zniweczenia charakteru opartego na ideach Dżucze i narodowej specyfiki innych krajów i narodów oraz do urzeczywistnienia swoich ciemnych zamysłów ustanowienia własnego panowania nad innymi. Bez walki przeciwko takim działaniom imperialistów dzisiaj nie do pomyślenia jest samodzielny rozwój kraju i narodu oraz niemożliwą będzie gwarancja, że narody znowu nie podzielą losu kolonialnych niewolników.

Konieczne trzeba uwolnić się od iluzji wobec imperializmu i strachu przed nim.

Agresja i grabież - to istotne cechy samej natury imperializmu. Przy jakichkolwiek różnych zmianach sytuacji międzynarodowej niezmiennie jest dążenie imperialistów do ustanowienia swojego panowania nad innymi. Nie ma nic bardziej głupiego i niebezpiecznego jak mieć nadzieję na „pomoc” ze strony imperialistów, zamknawszy oczy na agresywną i grabieżczą naturę imperializmu. „Pomoc” ze strony imperialistów - to pętla zarzucana dla grabieży i ujarzmienia, ich cel - to dać co nieco po to, aby później odebrać 10-cio, 100-krotnie więcej. Partia i naród, które prowadzą rewolucję, powinny jasno

widzieć tragiczne położenie krajów i narodów żywiących iluzje wobec imperializmu L zawsze bezwzględnie trzymać się antyimperialistycznych pozycji samodzielnych, zdecydowanie przewyciężając jakiegokolwiek przejawy iluzji wobec imperializmu.

Strach przed imperializmem - to też pewna forma iluzji wobec imperializmu. Imperializm wcale nie jest taki straszny, to grat historii, który przeżył już swój wiek. Zrezygnowawszy z walki przeciwko imperializmowi, bojąc się mu przeciwstawić, nigdy nie wyzwolisz się spod jego panowania i kontroli. Rewolucyjna partia i naród powinny wyraźnie widzieć słabości imperializmu i śmiało mu się przeciwstawiać nawet wówczas, gdy przyjmuje on groźny wygląd, oraz powinny zdecydowanie pokrzyżować i udaremnić jego reakcyjne szykany swoją rewolucyjną kontrofensywą.

Należy zdecydowanie pokrzyżować i udaremnić nikczemną i podstępną politykę imperialistów, mającą na celu zniszczenie narodów, oraz obalić usprawiedliwiające ją reakcyjne teorie.

Reakcyjna polityka imperialistów, której celem są obezwładnienie przestrzegania przez naród zasad Dżucze i unicestwienie narodowego charakteru, dziś jest prowadzona w nowych formach pod szyldem rozbójniczego sofizmu o tendencji do światowej „globalizacji”. Każdy kraj i każdy naród decydują o swoim losie, broniąc swoich ideałów i swojego ustroju. W takich warunkach nie może być mowy o ogólnoświatowej „globalizacji” obejmującej i politykę i ekonomikę i kulturę. W miarę rozwoju społeczeństw i umacniania kontaktów i wymiany między narodami wzrasta wspólność narodów w ich życiu, ale ona zawsze zakłada samodzielny i indywidualny rozwój narodu oraz kształtuje się właśnie na tej podstawie. Cel koncepcji o ogólnoświatowej „globalizacji” wymyślonej przez imperialistów polega na przekształceniu całego świata w „wolny świat” według zachodniego

wzoru i na podporządkowaniu wszystkich narodów swojej woli i asymilacji ich. Wszystkie kraje i narody powinny jasno widzieć niebezpieczeństwo polityki imperialistów nacełowanej na zniweczenie narodów, która jest prowadzona pod przykrywką idei o ogólnoświatowej „globalizacji”, oraz nasilać walkę o pokrzyżowanie i udaremnienie ich intryg i knoń mających na celu ustanowienie swojego panowania.

Knowania i intrygi imperialistów zmierzające do zniweczenia i asymilowania innych narodów dotyczą nie tylko narodów innych krajów, ale także mniejszości narodowej i cudzoziemców, żyjących w ich krajach. Typowy przykład to działania imperialistów japońskich, którzy w przeszłości najbardziej okrutnym kolonialnym reżimem i polityką unicestwienia innych narodów wyrządzili narodowi koreańskiemu nieobliczalne nieszczęścia i cierpienia, dzisiaj próbują stłumić i zdusić prawa narodowe Koreańczyków żyjących w Japonii, zniszczyć ich samoświadomość narodową i zasymilować ich. Partia i państwo, które ponoszą odpowiedzialność za losy narodu, powinny wnikliwie śledzić podstępne intrygi imperialistów zmierzające do zasymilowania swoich rodaków żyjących za granicą i nasilać walkę mającą na celu ujawnianie i udaremnianie tych intryg.

Rasizm, kosmopolityzm i inne reakcyjne teorie, które poniosły całkowitą klęskę wobec historii, dzisiaj ulegają przenicowaniu i modyfikacji we wszystkich ich formach. Paraliżując narodową i rewolucyjną świadomość ludzi, są one wykorzystywane przez imperialistów jako środki ideologiczne usprawiedliwiające politykę unicestwienia narodów. Aby utrwalić zasady Dżucze i zachować narodową specyfikę, należy zdecydowanie demaskować i obalać reakcyjne nurty ideologiczne i sofistyczne twierdzenia wszystkich odcieni, które maskują i usprawiedliwiają agresywną naturę imperialistów, dążących do ustanowienia swojego panowania nad innymi.

Walka przeciwko tym knowaniom i intrygom powinna być połączona z walką przeciwko zdrajcom narodu. Bez zlikwidowania zdrajców i sprzedawczyków, którzy odwrócili się plecami do swojego kraju i narodu oraz sprzedają interesy narodowe w zмовie z imperialistami, nie można pokonać imperialistów i ich tendencji do ustanowienia swojego panowania, nie można osiągnąć również rozwoju narodu. Taki stan rzeczy namacalnie ilustruje sytuacja południowej części naszej Ojczyzny.

W Korei Południowej, gdzie w wyniku czołobitnych, służalczych i zdradzieckich działań następujących jeden po drugim reakcyjnych kół rządzących

poważnie gwałcone były narodowe cechy, dzisiaj wznosi się antynarodowy huczek władców wokół „internacjonalizacji” i „wyjścia na świat”, co grozi całkowitemu unicestwieniu ducha i wspaniałych obyczajów naszego narodu. Taki huczek władz południowokoreańskich jest niesłyszana dotąd zdradą wobec kraju i narodu, której celem jest zachowanie swojej władzy i osobistego dobrobytu za cenę unicestwienia wszystkiego, co narodowe, oraz oddaniem kraju i narodu w całości siłom zewnętrznym. Wskutek upokarzającej polityki „otwartych drzwi”, prowadzonej pod hasłem „internacjonalizacji” i „wyjścia na świat”, we wszystkich dziedzinach polityki, ekonomiki i kultur}’ panują amerykańskie, japońskie i zachodnie prądy. W ten sposób w Korei Południowej, zaczynające się od metod prowadzenia polityki a kończące się na języku, piśmiennictwie i trybie życia, całe życie społeczeństwa jest przekształcane na amerykański, japoński i zachodni styl, dozwolone są swawola i rozpasanie sił zewnętrznych, a narodowe cechy i godność są bezlitośnie gwałcone i zacierane. Aby zrzucić imperialistyczną pętlę panowania i niewoli oraz otworzyć drogę ku samodzielnemu rozwojowi w Korei Południowej, należy wyeliminować wszystkich co do jednego zdrajców sprzedających kraj i naród siłom zewnętrznym i stwarzających wszelką narodową biedę i nieszczęścia.

Aby walczyć przeciwko imperializmowi i jego tendencjom do ustanowienia

swojego panowania i ugruntować zasady Dżucze i narodową specyfikę, należy umacniać międzynarodową jedność i współpracę między postępowymi narodami świata. Tylko w tym wypadku, jeżeli postępowe narody świata będą wspomagać się wzajemnie i solidaryzować się, ściśle współpracować i organizować wzajemną pomoc, każdy kraj może osiągnąć narodową niezawisłość, rozkwit i rozwój oraz możliwe będzie osiągnięcie samodzielności przez wszystkie kraje świata. Kraje socjalistyczne i niezaangażowane oraz wszystkie kraje rozwijające się, ściśle zespoliwszy się pod sztandarem niezawisłości, powinny prowadzić uporczywą walkę o demokratyzację międzynarodowej społeczności i tym samym, zlikwidowawszy stary międzynarodowy ład panowania i ujarzemia stworzony przez imperialistów, powinny ustanowić nowy międzynarodowy ład oparty na suwerenności, równości, sprawiedliwości i bezstronności. Powinny one wspólnie osiągnąć pomnażanie bogactwa i potęgę oraz rozkwit, aktywnie rozwijając współpracę „Południe-Po ludnie” na zasadzie kolektywnego opierania się na własnych siłach.

Samodzielność, pokój i przyjaźń - to ideały polityki zagranicznej naszej partii, które pozwalają na umacnianie międzynarodowej solidarności i przyczyniają się do zapewnienia samodzielności wszystkich krajów świata. Nasza partia i nasz naród, niezmiennie trzymając się zasad samodzielności i równości, pokoju i przyjaźni oraz wzajemnych korzyści, zawsze dążyły do rozwoju kontaktów i współpracy z narodami wszystkich krajów świata oraz do ustanowienia sprawiedliwych międzynarodowych stosunków i ładu między krajami i narodami. Umocniając zwartość i współpracę z postępowymi narodami świata i aktywnie rozwijając walkę o demokratyzację międzynarodowej społeczności, my powinniśmy wypełniać swój internacjonalistyczny obowiązek i nałożoną na nas misję w walce o obronę samodzielności wszystkich krajów i narodów oraz o przeobrażenie całego świata w niezawisły świat.

Cenić zasady Dżucze i narodową specyfikę oraz bronić je i wcielać w życie -

taka jest niezmienna polityka naszej partii kierującej się ideami Dżucze. Nasza partia również w przyszłości, jak dawniej, będzie niezmiennie i nieugięcie trzymać się zasad Dżucze i zasady narodowej suwerenności, uczyni nasz kraj i naszą Ojczyznę, która została odrodzona i zbudowana przez Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena, jeszcze bardziej bogatszą i potężniejszą, urzeczywistni zjednoczenie Ojczyzny i doprowadzi do zwycięskiego końca dzieła socjalizmu opartego na ideach Dżucze.